

сърдчено“: — „Нека да не се обезсърдчаваме, но най-повече да насърдчимъ съотечествениците си, за да изгонятъ фенерските архиереи . . .“ Друго извлѣчение отъ общо писмо съ дата 28 ноемврий 1861 е „още по-забележително“ съ това, че „то предсказва съ явенъ начинъ положението, въ което се намира днесъ въпросътъ“: — „Тия фанариоти до сега иждивиха изобилно, даряваха силнитѣ на държавата, но не извѣршиха друго нѣщо, освенъ подиръ съсипването на толкова злато и сребро, изгонването имъ да стане по-общо. А независимата ни иерархия отъ само себе си се установи и ще се потвърди отъ времето и отъ обичая; защото тя е щението на единъ цѣлъ народъ, на което ще се съгласи и самото правителство на сultана, който не може да покертува интереситѣ на шестъ милиона души за въ полза на една разбойническа чета въ Фенеръ“. И авторътъ забелязва: „Въ думитѣ, които подчертахме, се състои всичката програма на въпроса ни“. И той завършва съ изводка отъ по-късно писмо (5 юлий 1862 г.) въ сѫщия духъ: „Нѣма друго срѣдство, освенъ съвѣршеното му прогонване и съвѣршеното прекратяване на черковнитѣ сношения съ него“, фанариотското духовенство; и съ рѣзко поставения въпросъ: „Явное прочее: трѣбва да изпѣждимъ грѣцкитѣ владици. Но кога? Днесъ; утре ще е много късно“.

По силата на подобни схващания, и за да се поощри борбата, въ брой 11 на Бълг. пчела отъ 8 августъ 1863 г. е напечатано на първо място и съ черни едири букви следното „Важно известие“: „Спасението на българитѣ е да не взематъ участие, по какъвто видъ и да е, въ избирането на грѣцкия патриархъ. Който отъ нашите българи или представители постѣжи инакъ, че има отговорност предъ Бога и предъ народа“. И по-късно, въ брой 51 (19 май 1864 г.) и на татъкъ, това „Важно известие“ — съ тучни букви начало на вестника — се повтаря въ формата: „Спасението на българитѣ е да не приематъ точкитѣ, които фенерската патриаршия може да издаде ужъ за решението на черковния въпросъ; тѣ трѣбва да протестуватъ едногласно и съгласно да молятъ Ц. Правителство да ги избави завсѣкога отъ това чуждо за тѣхъ духовенство. Другояче, онзи който не се отнесе тѣй, ще